

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring i lov om pensionering af civile funktionærer, håndværkere og arbejdere ved hæren og søværnet m. v.

Lovforslagets §§ 1-2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Thestrup): Jeg foreslår, at de to lovforslag går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om skoleskibsafgift.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 88) findes i tidenden sp. 1816, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1215).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling satte til forhandling under ét.

Jørgen Peder Hansen: Udvalgsarbejdet vedrørende skoleskibsafgiften har mellem første og anden behandling særlig været karakteriseret af udvalgets besøg om bord på skoleskibet den 10. maj. Udvalget havde her lejlighed til, at jeg så må sige, at gøre sidste del af skoleskibets vintertogt med fra Helsingør til Københavns red. Jeg tror også, jeg tør sige, at besøget blev noget af en oplevelse for udvalget, der på forskellig vis fik bekræftet rigtigheden af, at vi fortsat har skoleskibet i drift som et første uddannelsessted for vore vordende søfolk. Det vil også nok være rigtigt herfra at sige tak til elever og besætning om bord på skoleskibet for den måde, hvorpå de løser stillede opgaver.

Rent bortset fra at skoleskibet er en god repræsentant for en søfartsnation at sende ud til fremmede egne, viser det sig, at ikke mindre end 80 pct. af de unge, raske drenge senere søger en videregående uddannelse på vore navigationsskoler. Det er en kendsgerning, som vi noterer med tilfredshed, særlig i en tid, hvor tilgangen til søfartserhvervet som bekendt ikke frembyder det allermest lyse billede.

Jeg finder det i øvrigt værd at tage under overvejelse, hvorvidt det kan siges at være rimeligt, at de unge selv skal betale 900 kr. for et enkelt togt i betragtning af den almindelige udvikling på uddannelsesområdet, der jo går stærkt i retning af at fjerne alle økonomiske hindringer for at erhverve sig en uddannelse.

Søren Jensen: Mit parti kan tiltræde en fortsat velvillig behandling af lovforslaget, ligesom vi vil anbefale at stemme for det ved tredje behandling. Jeg kan også tiltræde det, der nu blev sagt af socialdemokratiets ordfører, og jeg vil føje til: jeg tror ikke, vort land ude i det fremmede kan få en bedre ambassadør end vort skoleskib „Danmark“ og — man kan vel føje til — vor tronfølger.

Knud Thomsen: Da vort partis ordfører, hr. Weikop, er forhindret i at være til stede, skal jeg kun give den meddelelse, at vi kan tiltræde både det af den socialdemokratiske ordfører fremsatte og lovforslaget, samt at vi agter at stemme for det ved tredje behandling.

Antonsen: Som meddelt ved første behandling finder liberalt centrum det principielt forkert, at man gennem denne lov pålægger et erhverv en særlig afgift, fordi unge mennesker får en nyttig uddannelse. Vi vil derfor markere vort synspunkt ved at stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

Vi mener, det er en særdeles nyttig uddannelse, der her gives. Som handelsmini-

[Antonsen.]

steren ved første behandling i sit svar på mine bemærkninger sagde, er dette i første række en uddannelse af karakterdannende art, og da vi lægger stor vægt på uddannelse af karakterdannende art, kan vi altså ikke anbefale, at man pålægger søfarten denne ekstra udgift for at holde skoleskibet „Danmark“ i drift.

I tilknytning til det, som hr. Jørgen Peder Hansen oplyste, kan jeg sige, at vi finder det heller ikke rigtigt, at man pålægger de unge mennesker, som river nogle måneder ud af kalenderen for at deltage i et togt, der ikke bagefter giver dem noget kontant i karakterbogen, en ekstra afgift.

Fordi vi således er imod, at man lægger disse ekstra afgifter, i dette konkrete tilfælde på søfarten, vil vi stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-5 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Thestrup): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om egnsudvikling.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 94) findes i tidenden sp. 2424, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1217).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden næstformand (Thestrup): Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om garantier for lån til industrivirksomheder.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 95) findes i tidenden sp. 2424, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1217).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Bertel Pedersen: Det er første gang i de 9 år, der er gået, siden man gennemførte loven om egnsudvikling af 16. juni 1958, at der er enighed mellem samtlige partier om en enstemmig indstilling om lovforslagets vedtagelse. Det er et glædeligt tegn på, at man endelig fra venstres og konservativ side anerkender, at vi med egnsudviklingsloven i det mindste kan ophjælpe de egne i landet, som udviklingen er gået forbi, således at der er indtrådt en stagnation i den økonomiske fremgang i forhold til de mere industrielt udviklede områder. Skal denne glæde betegnes, må det blive med lignelsen om den fortabte søn, der endelig vendte hjem; der vil nok stå fedekalvesteg på bordet mange steder, når de konservative og venstres folketingsmedlemmer vender hjem efter denne lovs vedtagelse.

Den modstand, loven mødte i 1958 fra de to samme partier og dermed også i den borgerlige presse, gav loven visse startvanskeligheder. Man gav dem skyld for at være udtryk for statssocialistisk foretagssomhed og meget andet forfærdeligt. I 1960, da loven havde virket knap et par år, stillede man fra de samme to partier forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af egnsudviklingsloven, idet man havde den opfattelse, at loven kunne virke direkte skadelig ved, at den fremkaldte en falsk forestilling om, at et sundt og konkurrencedygtigt erhvervsliv kunne ophjælpes ved statens medvirken i form af lån eller garantier. Flertallet, der havde gennemført loven, tilbageviste disse påstande og fastholdt lovens bibeholdelse.

Udbygningen af loven i 1962 med mulighed for opførelse af industrihuse i egnsudviklingsområderne gav forøget aktivitet, interessen fra kommuner og erhvervsliv i disse områder er forøget år efter år, og man har set, at de lokale egnsudviklingsråd,